

ΜΙΝΙΜΟΥΜ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ*

«Ἐπειδὴ μοναδικὸς σκοπὸς μιᾶς ἐπαναστατικῆς ὀργάνωσης εἶναι ἡ κατάργηση τῶν ὑπαρχουσῶν τάξεων μὲ τρόπο πὰν νὰ μὴν ἐπιφέρει μιὰ νέα διαίρεση τῆς κοινωνίας, θεωροῦμε σὰν ἐπαναστατικὴ κάθε ὀργάνωση ποὺ ἐπιδιώκει μὲ σ υ ν έ π ε ι α τὴ διεθνῆ πραγματοποίηση τῆς ἀπόλυτης ἐξουσίας τῶν Ἑργατικῶν Συμβουλιῶν, ὅπως διαγράφεται μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῶν προλεταριακῶν ἐπαναστάσεων αὐτοῦ τοῦ αἰῶνα.

«Μιὰ τέτοια ὀργάνωση παρουσιάζει μιὰ ἐνιαία κριτικὴ τοῦ κόσμου ἢ δὲν εἶναι τίποτα. Λέγοντας ἐνιαία κριτικὴ, ἐννοοῦμε μιὰ κριτικὴ ποὺ στρέφεται ἀπροκάλυπτα καὶ ὀλοκληρωτικὰ ἐναντίον ὅλων τῶν γεωγραφικῶν ζωνῶν ὅπου ἔχουν ἐγκαθιδρυθεῖ διάφορες μορφές διαχωρισμένων κοινωνικο-οικονομικῶν ἐξουσιῶν, καὶ ἐπίσης ἐναντίον ὅλων τῶν ὀψεων τῆς ζωῆς.

»Μιὰ τέτοια ὀργάνωση ἀναγνωρίζει τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ προγράμματός της στὴν ὀλοκληρωτικὴ ἀποαποικιοποίηση τῆς καθημερινῆς ζωῆς· δὲν ἐπιδιώκει τὴν αὐτοδιαχείριση τοῦ ὕ π ά ρ χ ο ν τ ο ς κ ό σ μ ο υ ἀπὸ τίς μάζες, ἀλλὰ τὴν ἀδιάκοπη μεταμόρφωσή του. Εἶναι φορέας τῆς ριζικῆς κριτικῆς τῆς π ο λ ι τ ι κ ῆ ς ο ἰ κ ο ν ο μ ι α ς, τοῦ ξεπεράσματος τοῦ ἐμπορεύματος καὶ τῆς μισθωτῆς ἐργασίας.

» Μιὰ τέτοια ὀργάνωση ἀρνεῖται κάθε ἀναπαραγωγὴ μέσα στοὺς κόλπους της τῶν ἱεραρχικῶν συνθηκῶν τῆς ὑπάρχουσας κοινωνίας. Ὁ μόνος περιορισμὸς γιὰ τὴ συμμετο-

* Ἀπὸ τὸ νο 11 τοῦ περιοδικοῦ «INTERNATIONALE SITUATIONNISTE». Τυπώθηκε σὰν προκήρυξη στὶς 15 τοῦ Μάη. (Ἀναδημοσιεύεται ἡ ἑλληνικὴ μετάφραση ποὺ περιέχεται στὸ «Πεζοδρόμιο III: Γενικευμένη Αὐτοδιεύθυνση καὶ Συμβουλευτικὴ Ὀργάνωση», ἐκδόσεις «Διεθνῆς Βιβλιοθήκη», σελ. 79-80 — Σημ. τοῦ Μετ.).

χή στην ολοκληρωτική δημοκρατία της, είναι ή αναγνώριση και ή αυτο-οικειοποίηση απ' όλα τὰ μέλη της τ ἤ ς σ υ ν ο χ ἤ ς τ ἤ ς κ ρ ι τ ι κ ἤ ς τ ἤ ς· ή συνοχή αυτή πρέπει να θρίσκειται στην καθαυτὸ κριτική θεωρία και στη σχέση αὐτῆς τῆς θεωρίας με τὴν πρακτική δραστηριότητα. Μιά τέτοια ὀργάνωση κριτικάρει ριζικά κάθε ιδεολογία σὰν διαχωρισμένη ἐξουσία τῶν ἰδεῶν και ἰδέες τῆς διαχωρισμένης ἐξουσίας. Ἔτσι, είναι ταυτόχρονα ή ἄρνηση κάθε ἐπίδωσης τῆς θρησκείας και τοῦ σύγχρονου κοινωνικοῦ θ ε - ἄ μ α τ ο ς τὸ ὁποῖο, ἀπὸ τὴ μαζικοποιημένη πληροφόρηση μέχρι τὴ μαζικοποιημένη κουλτούρα, μονοπωλεῖ κάθε ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων, μετατρέποντάς την σὲ μονομερῆ παθητική ἀποδοχή τῶν εἰκόνων τῆς ἀλλοτριωμένης δραστηριότητάς τους. Καταπολεμᾷ κάθε "ἐπαναστατική ιδεολογία" ἀποκαλύπτοντάς την σὰν προσωπογραφία τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἐγχειρήματος, σὰν ἰδιωτική ἰδιοκτησία νέων εἰδικῶν τῆς ἐξουσίας, σὰν ἀπάτη μιᾶς νέας ἀ ν τ ι π ρ ο - σ ῶ π ε υ σ ἤ ς πού ὑψώνεται ὑπεράνω τῆς προλεταριοποιημένης πραγματικῆς ζωῆς.

»Ἡ σύγχρονη ἐπαναστατικὴ ὀργάνωση εἶναι τελικὰ μιὰ κριτικὴ τῆς πολιτικῆς. Πρέπει νὰ ἐπιδιώκει ρητά, μέσα στη νίκη της, τὸ τέλος της σὰν διαχωρισμένη ὀργάνωση».